

LEVEN EN WERKEN IN QUÉBEC

WIM DOMBRET SJ

EEN VLAMING IN CANADA

Sinds 2003 leef en werk ik in Québec. Een vormingsperiode in het geven van de Geestelijke Oefeningen aldaar, gaf me de kans om de Frans-Canadese provincie beter te leren kennen. Na verloop van tijd ervoer ik veel enthousiasme. Ik herkende dat uiteindelijk als een aanwijzing om me hier te engageren.

De kerkelijk-maatschappelijke evolutie in Québec vertoont veel gelijkenissen met de Vlaamse situatie al is ze nog meer uitgesproken. De Kerk was hier heel sterk aanwezig. Na de omwentelingen van de jaren '60, ontstond er een dynamiek die men hier "de stille revolutie" noemt. De staat nam haast alle maatschappelijke voorzieningen zoals onderwijs, gezondheidszorg over van de Kerk. Er ontstond een emancipatiebeweging die zich zeer kritisch opstelde tegenover het kerkelijk verleden.

Op dit moment lijken we bij een keerpunt gekomen. De jongeren staan meer onbevangen tegenover geloof en Kerk. Ook in intellectuele kringen hoort men hier en daar een meer genuanceerd discours. Een nieuwe vorm van kerk-zijn in de huidige maatschappelijke situatie dient zich aan.

Maar de noodzakelijke emancipatie heeft ook haar tol geëist. Vele jezuïeten verlieten de orde en zeer weinig jongeren toonden interesse in een religieus of gelovig engagement. Zoals elders reageerde de officiële Kerk ook hier recent met uitgesproken kerkelijke benoemingen.

Een positief aspect van deze situatie is dat we sterk gericht zijn op samenwerking. Sinds twee jaar hebben we een gemeenschappelijk noviciaat in Montreal met, jawel, de Engels-Canadese provincie. En vorig jaar zijn de archieven van beide provincies samengebracht in het provinciaal in Montreal. Ons rusthuis voor bejaarde jezuïeten delen we met de Oblaten.

In onze instituten zijn het overgrote deel van het personeel niet-jezuïeten. Soms zijn er zelfs geen jezuïeten meer werkzaam en hebben we enkel een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. De twee jezuïetencolleges zijn sinds enkele jaren onafhankelijke vennootschappen.

Naast het spiritueel centrum in de stad Québec, hebben we daar een huis dat gedefavoriseerde jongeren begeleidt en aangepast secundair onderwijs aanbiedt. In Montreal werkt het "Centre justice et foi" aan sociale bewustmaking. In "Le Gesù" zoekt men dan weer creatieve wegen om geloof, kunst en cultuur te verzoenen. "Mer et Monde" vangt minderbedeelden op in een zorgboerderij en biedt jongeren de kans om internationale solidariteit te beleven in Afrika en Latijns-Amerika.

Een ander belangrijk aspect van de provincie is onze band met Haïti. Sinds kort spreken we uitdrukkelijk van één provincie met twee regio's: Québec en Haïti. Haïti is in een proces om een onafhankelijke regio te worden. Maar de recente gebeurtenissen daar zijn een oproep om de solidariteit te intensifiëren.

Momenteel ben ik werkzaam in drie domeinen: vorming en begeleiding in het spiritueel centrum, de roepingpromotie en een algemeen pastoraal engagement met jongvolwassenen in de stad. Ik leef bovendien in de vormingsgemeenschap voor theologiestudenten. Momenteel hebben we een tiental studenten uit Haïti, Madagascar, Afrika en Frankrijk.

De eerder kritieke situatie in de Frans-Canadese provincie, die zich via verschillende facetten in alle domeinen van ons leven en werken laat voelen, is een stimulans tot vernieuwing en een doorgedreven menselijke en gelovige groei.

Leven en werken in Québec, het is goed voor je nederigheid en je hoop!

Alle goeds,

Wim Dombret sj